

henregnes til den offentlige forvaltning, for eksempel hvis det offentlige fører meget intensiv kontrol med dem. Det gælder blandt andet for en række selvejende institutioner på det sociale område. Andre institutioner m.v., der ikke kan henregnes til den offentlige forvaltning, kan under visse betingelser omfattes af loven ved bekendtgørelse. Endelig er nogle energiforsyningsvirksomheder umiddelbart omfattet af loven, også selv om de er oprettet i selskabsform.

Herudover falder de offentlige selskaber bortset fra de kommunale fællesskaber ganske rigtigt uden for loven. Det har den meget enkle forklaring, at når staten vælger at henlægge opgaver til f.eks. offentlige aktieselskaber, skyldes det normalt netop ønsket om, at opgaverne skal kunne løses under de samme organisatoriske betingelser, som gælder for det private erhvervsliv.

Det gælder ikke mindst i de tilfælde, hvor det offentlige ligefrem konkurrerer med det private erhvervsliv. Derfor fandt det udvalg, der forberedte den nugældende offentlighedslov, heller ikke anledning til at foreslå, at sådanne selskaber skulle være omfattet af loven.

Folketinget har flere gange siden afvist at fravige denne grundlæggende betragtning, bl.a. i forbindelse med en ændring af aktieselskabsloven i juni måned 1995, og den gør sig efter regeringens opfattelse fortsat gældende med samme styrke.

Man skal være opmærksom på, at der på miljøområdet er fastsat regler, der betyder, at borgerne kan få aktindsigt i miljøoplysninger, selv om oplysningerne ligger i et statsligt selskab som f.eks. A/S Storebæltsforbindelsen og A/S Øresundsforbindelsen. Det er loven om aktindsigt i miljøoplysninger, der her tænkes på. På dette væsentlige område har lovgivningsmagten altså allerede løst det problem, som SF peger på.

Jeg kan også nævne, at der ved lov nr. 377 af 22. maj 1996 om ændring af en række selskabsretlige love er skabt bedre mulighed for at følge udviklingen i de statslige aktieselskaber. Det sikres igennem en større åbenhed omkring regnskabsaflæggelse, ejerforhold, generalforsamlinger m.v. i selskaberne.

SF foreslår også, at bestemmelsen i offentlighedslovens § 2, stk. 2, skal ophæves. Det er den bestemmelse, der fastslår, at sager om lovgivning er undtaget fra aktindsigt, indtil lovforslaget er fremsat for Folketinget. Bestemmelsen fandtes også i den oprindelige offentlighedslov

fra 1970, og det udvalg, der forberedte den lov, vi har i dag, fandt, at der var behov for at bevare bestemmelsen. Udvalget lagde vægt på, at centraladministrationen har behov for at kunne brevveksle med udenforstående organer uden at skulle arbejde under pres af, at helt foreløbige overvejelser er undergivet offentlighedsloven.

Under førstebehandlingen af lovforslag nr. L 194 sidste år afviste den daværende justitsminister forslaget. Ministeren henviste bl.a. til, at lovforslag i stigende omfang udarbejdes i sagkyndige styrelser og direktorater og ikke i ministeriernes departementer. SF's lovforslag ville indebære, at brevveksling om lovforslag mellem et departement og en selvstændig styrelse under departementet i almindelighed ikke ville være beskyttet.

Denne indvending har SF søgt at imødekomme i det nye lovforslag. Det foreslås således at udvide bestemmelserne i offentlighedslovens § 10, nr. 2, således at brevveksling mellem ministerier, direktorater og styrelser om lovgivning er undtaget fra aktindsigt.

Jeg vil ikke afvise, at en sådan ændring ville være et udtryk for en bedre regulering af de beskyttelsesbehov, der eksisterer ved det lovforberedende arbejde. Der er i almindelighed ikke noget behov for, at f.eks. betænkninger fra lovforberedende udvalg kan undtages fra aktindsigt. Sådanne betænkninger offentliggøres da også i praksis allerede i dag.

En ændring af reglerne om aktindsigt i det lovforberedende arbejde må imidlertid underlægges meget nøje overvejelser. Det må bl.a. overvejes, i hvilket omfang der er behov for at kunne brevveksle i fortrolighed med andre myndigheder end de nævnte.

Også spørgsmålet om, hvorvidt medlemmer af f.eks. lovforberedende udvalg kan give udkast til lovforslag til deres bagland, uden at lovforslaget dermed mister dets interne karakter, må i givet fald overvejes reguleret.

Der er således flere principielle og komplicerede spørgsmål, der skal overvejes nærmere, før en ændring som den, SF foreslår, eventuelt ville kunne gennemføres, men jeg vil i forbindelse med en senere og mere omfattende revision af offentlighedsloven være positivt stemt for at tage dette spørgsmål op.

Det tredje led i lovforslaget er, at der skal indføres en lovbestemt pligt til at føre postlister og journallister. Det er i hvert fald for postlisternes vedkommende et spørgsmål, som Folketinget har drøftet adskillige gange tidligere. Det er nu